

2

Druhý den ráno se Stevie posadila k jídelnímu stolu s miskou cereálií a knížkou z ellinghamské knihovny, kterou měla půjčenou na léto. Přístup ke knihám byla jedna z řady výhod Ellinghamu, stejně jako být zadobře s Kyoko, školní knihovnicí, která ji objednala speciálně pro Stevie.

„Co to čteš?“ zeptala se matka, když prošla kolem Stevie. Podle očekávání se zastavila a naklonila se nad ní, aby lépe viděla. „To je domeček pro panenky?“

„Tak trochu,“ přitakala Stevie a otočila stránku.

Její matka ze sebe vydala zvuk, který zněl, jako když jemně ale vytrvale tlačíte na křečka, až se úplně vyfoukne.

Výjev na obrázku zachycoval pečlivě vypracovanou miniaturu kuchyně. Na stěnách byly maličké tapety s veselým potiskem jelenů a květin. V místnosti byla maličká žehlička s žehlicím prknem, hrnec ve dřezu, dvě brambory na odkapávači – ani jedna nebyla větší než nehet na dětském malíčku. Od záclon přes šňuru za oknem ověšenou podprsenkami a punčochami až po hromádku složeného ložního prádla, každý detail v místnosti byl vyhotovený s důrazem na detail. To zahrnovalo i neklamně mrtvou postavu na zemi vedle trouby s miniaturou formy na led v ruce.

„Říká se jim *The Nutshell Studies of Unexplained Death*, Stručné studie neobjasněných úmrtí,“ vysvětlila Stevie. „Jsou to diorámy

vytvořené ve třicátých a čtyřicátých letech, díky kterým se kriminalisté učili, jak pracovat na místech činu. Téhle se říká *Kuchyň*. Podívej se na ty neuvěřitelné detaily. Vidíš tyhle maličké konzervy na policích? Jsou na nich přesné reprodukce originálních etiket. A tyhle pečlivě vytištěné miniaturní noviny nacpané v mezerách pod dveřmi? Ke každým dveřím jsou navíc funkční pidi klíče. Každičká věc na tomhle místě byla vyrobená a umístěná do diorámy s tím, že se má zkoumat. Všechno něco znamená. Nacpala žena noviny pod dveře sama, aby se otráвила plynem? Je jasné, že jde o plyn. Knoflíky na sporáku jsou otočené a kůže oběti je nabarvená tak, aby šlo poznat ruměncem typický pro otravu oxidem uhelnatým. Ale udělala to sama nebo ji někdo omráčil, pak nacpal noviny pod dveře a nechal ji uvnitř? Podívej, zrovna něco vytahovala z trouby...“

Matka na Stevie zasmušile zírala.

„Diorámy vyrobila Frances Glessner Leeová,“ pokračovala Stevie. „Dřív když někdo umřel, tak neexistovaly zavedené postupy pro ohledávání těla a místa činu. Na místo se často dostali lidi bez formálního výcviku, kteří pohybovali s předměty, nebo hádali, co se stalo, nebo místo nějak jinak kontaminovali. Občas byl někdo obviněný z vraždy, i když šlo jen o nehodu, a naopak. A tahle žena...“

Stevie otočila stránku na fotografii postarší dámy se staromódními brýlemi a drdůlkem, která se zálibně dívala do lebky.

„... byla dědičkou traktorového impéria a zároveň se kamarádila s hlavním koronerem v Bostonu. Ten jí vyprávěl, kolik má problémů s těly a s tím, jak se zacházelo s místy činu, a taky kolik se toho dá zjistit o smrti právě z místa činu a těla oběti. Frances v zásadě položila základy forenzním vědám ve Spojených státech. Pak vytvořila tyhle miniatury, kde na každé zachycuje neobjasněné úmrtí. Každá dioráma je záhadou uvnitř sebe sama. Dodnes se používají ve výcviku detektivů.“

Její matka poodešla ke kuchyňské lince a zavrtěla hlavou. Stevie ji koutkem oka pozorovala.